

UITSpraak

Zaaknummer: KZ/2015/03
Datum: 10 februari 2016

Uitspraak van de Stichting Rentmeesterskamer in de klachtzaak van:

Ir. [klager] MBA,
wonende te [plaats], [land],
klager,
procederend in persoon,

tegen

[Rentmeester], werkzaam bij [kantoor],
kantoorhoudende te [plaats],
verweerder, hierna te noemen: de rentmeester,
procederend in persoon.

1. Het verloop van de procedure

De volgende processtukken bevinden zich in het dossier:

- het klaagschrift van 2 mei 2015
- de wijziging van het klaagschrift bij brief van 31 mei 2015
- de eerste aanvulling op het klaagschrift bij brief van 6 augustus 2015
- de aanvulling op de eerste aanvulling van het klaagschrift en op het klaagschrift bij e-mailbericht van 9 augustus 2015
- het verweerschrift van 12 augustus 2015 van de rentmeester
- de e-mailberichten van [rentmeester] d.d. 21 augustus 2015
- de brief van [rentmeester] van 13 september 2015
- de tweede aanvulling op het klaagschrift bij e-mailbericht van 18 november 2015.

De klacht is behandeld door een uit de Stichting Rentmeesterskamer (hierna: Rentmeesterskamer) samengestelde commissie van onderzoek ter zitting van 27 november 2015. Klager en de rentmeester zijn verschenen en hebben hun standpunten toegelicht.

2. De feiten

Klager is één van de zes kinderen van de op 20 augustus 2009 overleden [A]. In 1995 heeft één van de andere kinderen, [B] (nader aangeduid als [B]), het agrarisch bedrijf van zijn vader overgenomen. Tussen vader en zoon [B] kwam een pachtovereenkomst tot stand ten aanzien van een aantal percelen gelegen in Nederland (ca 29 ha) en in België (ruim 8 ha). Na het overlijden van vader zijn de vijf broers en zussen van [B], waaronder klager, hun vader opgevolgd als verpachter, ieder voor de reeds bij leven van vader aan hun geschonken percelen. Tussen [B] en zijn broers en zussen zijn geschillen ontstaan onder andere over de vraag

of [B] de juiste pachtbedragen betaalde en in het verleden betaald had. Daarnaast speelde de vraag of de gronden die [B] in gebruik had en die niet waren aangeduid in de pachtovereenkomsten wel onder het regime van het pachtrecht vielen. Op zeker moment heeft [B] de rentmeester ingeschakeld om in deze problematiek te adviseren. Partijen hebben meerdere processen gevoerd over deze problematiek, zowel bij de pachtkamer van de rechtbank en in appèl bij het Pachthof te Arnhem als bij de Grondkamer Zuidwest en in appèl bij de Centrale Grondkamer te Arnhem. De rentmeester heeft [B] in een aantal procedures bijgestaan.

3. De klacht

Klager heeft een aantal klachten geformuleerd. Deze zijn te rubriceren en samen te vatten als volgt:

1. *Laster en eerroof.*

Klager verwijt de rentmeester dat deze tijdens een zitting van de wrakingskamer te Middelburg van 4 februari 2015 hem er zonder enig bewijs van heeft beschuldigd geluidsopnamen te hebben gemaakt zonder daarvoor toestemming te hebben gevraagd of verkregen. Klager zegt hiervan melding te hebben gemaakt bij de politie van Sittard op 23 april 2014 (bedoeld zal zijn: 2015).

2. *Heling en/of diefstal.*

Klager beschuldigt de rentmeester van diefstal of heling van de administratie van vader [A], terwijl deze documenten niet in zijn, rentmeester's, beheer thuishoren maar toekomen aan alle erven. Klager meent dat de rentmeester deze documenten opzettelijk heeft achtergehouden om zo te voorkomen dat de andere erven zouden kunnen zien dat [B] structureel te weinig pacht betaalde. Klager vermoedt sinds 3 september 2009 (bedoeld zal zijn: 2010) dat zijn broer [B] en de rentmeester betrokken zijn bij deze diefstal en / of heling en hij heeft daarvan op 18 april 2015 aangifte gedaan bij de politie PZ MidLim te [plaats]. De Rentmeesterskamer houdt de verwijzing naar de politie van [plaats] (blz 28 van het document van 18 november 2015) voor een verschrijving.

3. *Misleiding en bedrog.*

3.1 Klager stelt dat de rentmeester zich in september 2009 (bedoeld zal zijn: 2010) ongevraagd heeft opgedrongen bij de andere erven als onafhankelijk / neutraal bemiddelaar, terwijl hij toen niet bekend maakte dat hij al sinds jaar en dag optrad als rentmeester voor [B].

3.2 De rentmeester is lid van de Grondkamer Zuidwest. Deze grondkamer heeft een wijzigingsovereenkomst goedgekeurd. De rentmeester heeft zich niet gedistantieerd van de vaststelling dat hij vertrouwd is met de inner circles van de pacht- en grondkamers.

3.3 De rentmeester heeft onophoudelijk zijn standpunt met betrekking tot de specificatie van pachtbetalingen gewijzigd van (aanvankelijk) in het geheel geen specificatie tot (daarna)

wisselende specificaties, zijnde alle evenzovele bewijzen van de misleidende en bedrieglijke houding van de rentmeester.

3.4 Eveneens misleidend en bedrieglijk is de bewering van de rentmeester dat [B] recht zou hebben op schriftelijke vastlegging van een pachtcontract voor gronden, die niet, ook niet mondeling, waren verpacht, zoals het Pachthof uiteindelijk heeft vastgesteld. Deze bewering getuigt daarbij, aldus klager, ook van onkunde bij de rentmeester. Deze onkunde bleek ook al uit het gegeven dat de rentmeester de schriftelijke vastlegging verzocht in plaats van vorderde (rekest in plaats van dagvaarding).

3.5 Voortgaande misleiding, aldus klager, blijkt uit het standpunt van de rentmeester aangaande de mogelijkheden van het opvorderen van te weinig betaalde pacht in het verleden (2009 en eerder). De rentmeester had immers verklaard dat de erven geen verrekening kunnen vorderen van niet eerder aangekondigde verhogingen. Dat vorderingsrecht zou alleen vader toekomen en dan nog maar over een beperkte periode van vijf jaren. Daarover is een gerechtelijke procedure gevoerd, waarin klager wel wilde schikken maar de rentmeester niet. Uiteindelijk heeft de rentmeester althans [B] hierin ongelijk gekregen.

3.6 Klager vat samen dat de klachten getuigen van ondeskundigheid en dat de rentmeester de zaak heeft laten aanslepen om er zelf beter van te worden; hij maakt misbruik van de onwetendheid van zijn cliënt. In plaats van een schikking te faciliteren drijft de rentmeester een wig in de familieverhoudingen, die tot aan de interventies van de rentmeester gewoon goed waren. Daarbij overtreedt hij nagenoeg elke regel uit de gedragscode voor NVR-rentmeesters.

3.7 Op 26 juni 2015 heeft de pachtkamer van de rechtbank Zeeland-West-Brabant eindvonnis gewezen in de zaak aldaar bekend onder nummer 3149855 / 14-3869. Hierin heeft klager bij brief van 6 augustus 2015 aanleiding gezien zijn klacht aan te vullen. Klager ziet in de inhoud van het vonnis vooral de bevestiging van de juistheid van zijn klacht dat de rentmeester ondeskundig is, althans ondeskundig heeft gehandeld.

3.8 Bij mailbericht van 9 augustus 2015 heeft klager een aanvulling op zijn klacht en op de aanvulling daarop ingezonden. De aanvulling bestaat uit de overlegging van een brief van de rentmeester aan de pachtkamer van 1 juni 2015 inhoudende een reactie op het procesverbaal van comparitie d.d. 27 november 2014 in de eerdergenoemde procedure bekend onder zaaknummer 3149855. Klager bericht dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat de inhoud van de brief in overeenstemming is met de deontologische code van een beëdigd lid van de Nederlandse Vereniging van Rentmeesters en dat de brief trouwens is ingediend door een persoon die geen partij is in het proces.

3.9 Nadat de rentmeester bij brief van 12 augustus 2015 had geantwoord op de klacht, heeft klager wederom een aanvulling op zijn klacht ingediend en wel naar aanleiding van een brief van de rentmeester aan de pachtkamer van 17 juli 2015 met verzoek tot herstel van een rekenfout (artikel 31 Rv) in het vonnis van 26 juni 2015 alsmede naar aanleiding van de

reactie van de rentmeester op de klacht. Blijkens deze aanvulling worden de eerdere klachten herhaald en nog eens besproken en wordt de eerder geuite beschuldiging van diefstal / heling en ook bedrog thans uitgebreid met de beschuldiging van poging tot oplichting van de erven voor een bedrag van € 300.000,=.

4. Het verweer

De rentmeester heeft – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

1. Laster en eerroof

De rentmeester erkent dat hij heeft geschreven klager ervan te verdenken geluidsopnamen te hebben gemaakt. Hij onderkent dat hij deze bewering niet zal kunnen bewijzen en daarom heeft hij het verwijt afgezwakt tot de verdenking waarschijnlijk geluidsopnamen te hebben gemaakt.

2. Heling en / of diefstal

De rentmeester bestrijdt dat hij al ver voor zijn betrokkenheid in deze zaak de beschikking had over delen van de administratie van vader [A]. Hij bestrijdt ook dat hij dit materiaal heeft achtergehouden; hij heeft het materiaal juist aangeboden aan de erven met de vraag naar wie hij een en ander mocht sturen. Hij heeft het materiaal van [B] gekregen om te bezien welke betalingen waren verricht. In totaal heeft hij het materiaal slechts enkele dagen tot zijn beschikking gehad. Daarbij was het, aldus de rentmeester, helemaal geen raadsel waar deze administratie was, omdat iedereen daarvan op de hoogte was.

3. Misleiding en bedrog

De rentmeester beschrijft dat hij op verzoek van zijn opdrachtgever [B] diens broer, klager, heeft gebeld. Hij betwist dat hij zich als bemiddelaar heeft voorgesteld. Hij heeft trouwens niet de kans gekregen om zich nader voor te stellen, omdat klager hem niet wenste te spreken. Zijn eerste contacten met [B] dateren van augustus 2010.

De rentmeester betwist dat hij tot de inner circles van de pachtrechters behoort. Daarvan heeft klager geen enkel bewijs geleverd. Hij is wel lid van de Grondkamer Zuidwest en hij heeft dat niet verzwegen, maar al in zijn eerste contacten met klager gemeld. Vanzelfsprekend, aldus de rentmeester, heeft hij als lid van de grondkamer geen bemoeiingen met de voorliggende kwestie omdat hij al als adviseur van een der partijen bij de zaak is betrokken.

De rentmeester voert aan dat hij inderdaad een eigen berekening van de verschuldigde pachtprizen heeft gemaakt, waarbij hij is uitgegaan van eenheidsprijzen voor alle in Nederland gelegen percelen om aldus te bevorderen dat elke erfgenaam een gelijk bedrag per hectare zou ontvangen. De grondkamer heeft dat ook zo gedaan, maar de Centrale Grondkamer

heeft over de percelen differentiatie toegepast naar criteria als ligging en kwaliteit. Als gevolg van deze beslissingen zijn de pachtprizen (telkens) gewijzigd.

Juist is dat de rentmeester een procedure aanhangig heeft gemaakt tot schriftelijke vastlegging van een pachtovereenkomst. De grond waarover het gaat, in de stukken aangeduid met K1153, is door vader aan [B] ter beschikking gesteld. [B] heeft de grond bewerkt en heeft er pacht voor betaald. Het was verrassend, aldus de rentmeester, dat het Pachthof hier geen pachtovereenkomst in zag, terwijl de pachtrechter in eerste aanleg anders had geoordeeld.

De rentmeester betwist dat hij een wig drijft in de familieverhoudingen; hij treedt op voor zijn opdrachtgever en behartigt diens belangen, die kunnen conflicteren met de belangen van de erven. Klager is niet op de hoogte van de inhoud van de overeenkomst van opdracht tussen de rentmeester en [B]. Meer in het algemeen wijst de rentmeester er nog op dat klager niet met hem wenst te communiceren, maar vervolgens niet aflat hem te bestoken met mails en onophoudelijk van hem actie eist, kennelijk in het belang van verpachters. De rentmeester kan geen twee heren dienen. Tot slot maakt de rentmeester bezwaar tegen de voortdurende beledigingen, beschimpingen en intimidaties van de kant van klager.

5. De beoordeling

5.1. De klacht richt zich tegen een rentmeester NVR en dat betekent dat de Rentmeesterskamer bevoegd is over deze klacht te oordelen.

5.2. Op grond van artikel 2.1 van het Reglement inzake de tuchtrechtspraak van de Rentmeesterskamer kan degene, die direct in zijn belang is getroffen, klagen over de beroepsuitoefening van een beëdigd rentmeester. Deze bepaling brengt mee dat [klager], als hij direct in zijn belang is getroffen, kan klagen over een rentmeester van wie hij niet de opdrachtgever is. Klager heeft – kort samengevat – bij herhaling gesteld dat het optreden en de gedragingen van de rentmeester ertoe hebben geleid dat de familieverhoudingen op scherp zijn komen te staan en dat hij een wig heeft gedreven in de familie.

De Rentmeesterskamer is van oordeel dat, ongeacht of de stelling van klager juist is, hij met zijn stelling wel een belang verwoordt, dat als ze juist is, tuchtrechtelijk relevant is. Daarmee heeft klager inzake zijn direct getroffen belang voldoende gesteld om in zoverre ontvankelijk te zijn in zijn klacht.

5.3. De Rentmeesterskamer stelt voorop dat het in deze zaak gaat om de beoordeling van het optreden, gedrag en handelwijze, van de rentmeester, getoetst aan de gedragscode van de Nederlandse Vereniging van Rentmeesters (NVR) en met inachtneming van het Reglement inzake de Tuchtrechtspraak van de Stichting Rentmeesterskamer.

5.4. De Rentmeesterskamer is met klager van oordeel dat prudentie geboden is indien een procespartij de andere partij verwijt een ongeoorloofde gedraging te hebben verricht zoals het zonder toestemming heimelijk opnemen van hetgeen op een zitting besproken wordt, te meer waar het verwijt niet kan worden hard gemaakt. Daar staat tegenover dat juist in een

procedure het vrije woord van grote betekenis is. Deze prudentie geldt overigens niet specifiek een rentmeester, omdat ook van anderen mag worden verwacht dat zij niet lichtvaardig een ander beschuldigen van ongeoorloofd gedrag. Naar het oordeel van de Rentmeesterskamer had de rentmeester hier voorzichtiger moeten opereren, maar het levert geen tuchtrechtelijk verwijt op.

5.5. Waar van de rentmeester als van elk ander prudentie mag worden verwacht waar het gaat om beschuldigingen van ongeoorloofd gedrag, geldt zulks a fortiori waar het gaat om beschuldigingen terzake van strafbare gedragingen en helemaal waar het gaat om beschuldiging van misdrijven. Klager op zijn beurt beschuldigt de rentmeester van diefstal, heling en bedrog. Voor deze beschuldigingen is geen bewijs voorhanden. Dat blijkt al wel uit het feit dat klager, die in september 2010 ervan op de hoogte komt dat de rentmeester kan beschikken over het bewuste materiaal, eerst bijna vijf jaren later op 18 april 2015 aangifte doet bij de politie [plaats] tegen een onbekende dader. Het bewijs zal dus door de politie of het parket te [plaats] nog moeten worden geleverd. Juist is dat in deze klachtprocedure niet het gedrag van klager aan de orde is, maar zijn volstrekt lichtvaardige beschuldiging aan het adres van de rentmeester levert in elk geval geen tuchtrechtelijk verwijt op jegens de rentmeester.

5.6. Klager verwijt de rentmeester dat hij zich heeft opgedrongen en dat hij zich misleidend of bedrieglijk heeft gepresenteerd als neutrale bemiddelaar en niet als gemachtigde van [B]. Aldus heeft de rentmeester geen klare wijn geschonken over zijn rol en positie. Uit de stukken blijkt dat [B] bij mailbericht van 13 augustus 2010 aan zijn broers en zussen heeft medegedeeld dat hij en [C], zijn echtgenote, een contactpersoon hadden aangesteld die hen zou bijstaan in deze moeilijke periode. [B] en [C] hadden behoefte aan een dergelijke contactpersoon omdat er in de familie niet meer op een redelijke manier gecommuniceerd kon worden, aldus het mailbericht. [B] en [C] hebben de rentmeester voorgesteld als een neutraal persoon, een raadgever. Reeds op 14 augustus 2010 heeft klager gereageerd op deze mail met het bericht dat (a) hij, klager, de echtgenote van [B] in deze zaak niet wenst tegen te komen, (b) [B] zelf de schuld is van de slechte communicatie, (c) een raadgever in elk geval voor hem, klager, niet aan de orde is want hij bepaalt liever zelf wat voor hem het beste is, (d) hij de rentmeester niet als een neutraal persoon beschouwt, hij is immers partijdig reeds omdat hij door [B] is aangezocht en (e) hij, klager, niet praat met de rentmeester. Bij mailbericht van 30 augustus 2010 heeft de rentmeester zich aan klager en diens broers en zussen voorgesteld. Hij schrijft dat hij beëdigd rentmeester is, tevens lid van de Grondkamer Zuidwest en voorts: Namens [B] zal ik binnenkort antwoorden op de door jullie gestelde vragen. Daarop heeft klager nog dezelfde dag gereageerd met de mededeling dat hij begrijpt dat de rentmeester optreedt als adviseur van [B] en voorts: Nogmaals wil ik duidelijk stellen dat ik met U geen enkele formele relatie wens te onderhouden, in geen enkele hoedanigheid.

5.6.1. Uit deze mailwisseling blijkt nergens dat de rentmeester zijn rol anders heeft voorgedaan dan zoals die is. Klager heeft dat ook correct begrepen, getuige zijn antwoordmail van de avond van 30 augustus 2010: adviseur van [B]. En waar klager correct heeft begrepen wat de rol van de rentmeester was, is van misleiding geen sprake.

Onbegrijpelijk is dan dat klager meent dat de rentmeester zich als onafhankelijke, neutrale bemiddelaar heeft opgesteld. Het tegendeel blijkt uit de correspondentie van de rentmeester.

Juist is dat [B] in zijn mailbericht van 13 augustus 2010 de rentmeester wel als neutraal persoon heeft voorgesteld, maar er is geen goede reden om de uitlating van [B] toe te rekenen aan de rentmeester. De klacht is ongegrond.

5.6.2. Eveneens ongegrond is de klacht dat de rentmeester in augustus 2010 heeft verzwegen dat hij sinds jaar en dag optreedt voor [B]. Het is klager die het verwijt van verzwijging en misleiding maakt en daarom is het ook aan klager om dit verwijt van enige feitelijke grondslag te voorzien, te meer nu de hierboven weergegeven mailwisseling voor dat verwijt geen enkele steun biedt. Weliswaar denkt klager dat [B] of de rentmeester moet bewijzen dat zij niet al langer met elkaar een relatie van opdracht hebben, maar deze gedachte berust op een misverstand.

5.6.3. Op blz 10 van het klaagschrift stelt klager dat de rentmeester heeft nagelaten de verpachters erover te informeren dat hij beëdigd lid is van de Grondkamer Zuidwest. Ook deze stelling mist feitelijke grondslag, nu de rentmeester reeds in zijn eerste mailbericht aan de broers en zussen van [B] (30 augustus 2010) gewag heeft gemaakt van zijn verbinding met de Grondkamer Zuidwest.

5.6.4. Uit de hierboven aangehaalde mailwisseling blijkt nog iets anders. Uit de eerste mail van [B] blijkt dat hij de situatie met zijn broers en zussen als een moeilijke periode beschrijft, waarin niet meer op een redelijke manier gecommuniceerd kon worden, reden om de rentmeester in de arm te nemen. Het antwoord van klager bevestigt naar het oordeel van de Rentmeesterskamer de gespannen verhoudingen. Deze gespannen verhoudingen bestonden dus al voordat [B] de rentmeester in de arm nam en waren daar zelfs de oorzaak van. Dit gegeven stelt de herhaalde bewering van klager dat het de rentmeester is geweest die heeft gezorgd voor spanningen in de familie (een wig gedreven) in een geheel ander licht. Het moge zo zijn dat meerdere familieleden aan het ontstaan van deze spanningen hebben bijgedragen, maar het gaat te ver om de rentmeester, die toen nog niet eens in beeld was, daarvan te beschuldigen. Ook deze klacht kan niet slagen.

5.7. Klager heeft gesteld dat de rentmeester zich tijdens de zitting van de wrakingskamer van de rechtbank te Middelburg niet heeft gedistantieerd van de vaststelling dat hij vertrouwd is met de inner circles van de pacht- en grondkamers. Dit onderdeel van de klacht is niet eenvoudig te doorgronden. Klager heeft niet uitgelegd hoe hij zich deze inner circles voorstelt en of, gesteld al dat zij bestaan, hieraan enige macht of bevoegdheid moet worden toegekend. Klager heeft zijn opmerking gemaakt in het kader van de goedkeuring van een of meer pachtwijzigingsovereenkomsten. Voor het geval klager heeft bedoeld dat de rentmeester op deze goedkeuring enige ongeoorloofde invloed heeft gehad, ontbreekt daarvoor ieder bewijs, nog afgezien van de vraag welk belang klager bij zijn klacht heeft, nu zijn verzoek is goedgekeurd. De klacht is ongegrond.

5.8. Klager verwijt de rentmeester structurele misleiding waar het gaat om informatie over pachtbetalingen. Hij heeft zich schuldig gemaakt aan het verstrekken van bedrieglijke specificaties en is daarbij niet in staat gebleken een correcte toerekening van pachtbetalingen op te stellen. Hij heeft ter adstructie van zijn klacht verwezen naar de namens de verpachters

uitgebrachte dagvaarding, die de zaak met nummer 3149855 heeft ingeleid en wel naar pagina 28 / 29 daarvan. Aldaar valt te lezen dat zowel [B] als de rentmeester met zekere regelmaat andere bedragen hebben genoemd waar het gaat om de betaalde pacht per hectare. De laatste gewraakte uitlating daarover dateert van 14 september 2013 en volgens dit overzicht van 1 november 2010 waar het de rentmeester betreft. Ingevolge artikel 2, eerste lid van het toepasselijke Reglement moet een klacht over de beroepsuitoefening van een rentmeester NVR binnen een redelijke termijn na het ontstaan ervan worden ingediend bij de Rentmeesterskamer. Klager heeft zijn klacht op 2 mei 2015 ingediend en dat is voor dit onderdeel van de klacht buiten de redelijke termijn na het ontstaan van de klacht. Klager is in dit onderdeel van de klacht niet ontvankelijk.

5.8.1. Bovendien overweegt de Rentmeesterskamer nog het volgende. Klager heeft met regelmaat de rentmeester uitgedaagd om te komen met een correcte berekening van de pacht-prijzen inclusief verhogingen over een reeks van jaren. Klager verliest hier uit het oog dat de rentmeester optreedt voor zijn opdrachtgever en dat de gedragscode hem uitdrukkelijk verplicht het belang van zijn opdrachtgever te dienen (artikel 2 Gedragscode). De eisen die klager aan de rentmeester stelt strekken tot behartiging van het belang van de verpachters en zonder nadere toelichting, die niet is verschaft, wordt niet duidelijk waarom de rentmeester daar gehoor aan zou moeten geven. Daar komt bij dat het in het algemeen op de weg van de verpachter ligt om zijn vordering te berekenen, als hij meent dat de pachter niet of niet geheel aan zijn verplichtingen heeft voldaan. Hij moet immers inzichtelijk maken wat de pacht-prijs is per perceel en per hectare als hij geen genoegen wil nemen met één bedrag voor het totale verpachte.

Klager en ook de andere verpachters waren ervan op de hoogte dat [B] sinds 1995 de pacht aan zijn vader telkens in één transactie betaalde (dagvaarding blz 13) en dat vader daarmee genoegen nam en nimmer verdere uitsplitsing heeft verlangd. De rentmeester heeft niettemin die verdere uitsplitsing gemaakt per hectare en is daarbij uitgegaan van eenheidsprijzen. De Rentmeesterskamer acht dat in de gegeven omstandigheden een verantwoorde keuze, die het meest in de geest was van de wijze waarop vader de pacht ontving; deze keuze is ook gemaakt door de grondkamer; eerst de Centrale Grondkamer heeft een differentiatie toegepast.

5.9. Klager ziet in de procedure tot schriftelijke vastlegging van een pachtovereenkomst met betrekking tot een perceel grond, bekend onder nummer K1153, weer een vorm van misleiding en bedrog. Voor een dergelijke conclusie is minst genomen nodig dat de rentmeester er van meet af aan van op de hoogte was dat van een mondelinge pachtovereenkomst geen sprake was en dat zijn actie tot mislukken gedoemd was. Uit zijn gedragingen blijkt evenwel het tegendeel: de rentmeester was er op grond van het gebruik door [B] en op grond van zijn veronderstelling dat deze voor dat gebruik betaalde van overtuigd dat schriftelijke vastlegging in een gerechtelijke procedure haalbaar was. Schriftelijke vastlegging van een pacht-overeenkomst is zonder twijfel in het belang van pachter en dat is het belang dat de rentmeester in deze zaak behoorde te dienen. De pachtkamer van de rechtbank deelde dit standpunt en daaruit mag worden afgeleid dat het geen onmogelijk standpunt was. Het Pachthof te Arnhem heeft anders geoordeeld omdat niet is komen vast te staan dat een tegenprestatie was overeengekomen. Uit het enkele feit dat een beroepsinstantie tot een ander oordeel komt dan de instantie in eerste aanleg kan niet worden afgeleid of in rechte aanvaard dat degene

die het in beroep afgewezen standpunt heeft ingenomen, dit standpunt heeft verdedigd om zijn wederpartij te misleiden of te bedriegen. De klacht mist feitelijke grondslag.

5.10. Klager verwijt de rentmeester verder dat hij zich in de procedures onverzettelijk heeft opgesteld en onder geen beding wilde schikken. De lezing van de rentmeester is een geheel andere: klager stelde onmogelijke eisen. In de stukken valt bewijs voor de ene noch voor de andere stelling te vinden. Het ziet er eerder naar uit dat de voortdurende stroom schimp-scheuten, nodeloos grievende opmerkingen en volstrekt respectloze bejegeningen van klager aan het adres van de rentmeester ertoe heeft geleid dat er inmiddels een zodanige incompatibiliteit d'humeur is ontstaan dat een regeling in der minne, hetgeen natuurlijk altijd de voorkeur verdient, geheel uit het zicht is geraakt. De klacht kan niet slagen.

5.11. Tot slot is er nog de herhaalde klacht van zelfverrijking door de rentmeester ten koste van broer [B]. De Rentmeesterskamer begrijpt dat klager van mening is dat de rentmeester geen waarde van betekenis toevoegt aan de positie van [B]. Voor gegroundverklaring van een dergelijke klacht is minst genomen nodig dat [B] als opdrachtgever van de rentmeester ontevreden is over de dienstverrichting of het declaratiegedrag van de rentmeester. Noch van het een noch van het ander is gebleken en dat terwijl klager niet heeft nagelaten zich ook jegens zijn broer [B] negatief uit te laten over de rentmeester. Ook deze klacht is ongegrond.

5.12. Slotsom is dat moet worden geoordeeld dat de klacht van klager deels niet ontvankelijk deels ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Rentmeesterskamer:

- i. verklaart klager niet ontvankelijk in zijn klacht ten aanzien van de gestelde misleiding inzake de pachtprizen;
- ii. verklaart de overige klachten ongegrond.

Aldus uitgesproken op 10 februari 2016 door mr. J.A.O.M. van Aerde, voorzitter, mr. A.W. van Engen en jhr mr. F.F.C.M. van Rijckevorsel, leden, en door de voorzitter en mr. S.D. van Wijk, ambtelijk secretaris, ondertekend.

mr. S.D. van Wijk

mr. J.A.O.M. van Aerde